

ἀκρίδι τό, (I) Καππ. ἄκρῖδι Καππ. (Φάρασ.)

Ἐκ τοῦ μεταγν. οὐσ. ἀκρίδιον.

Ἄκρίς.

ἀκρίδι τό, (II) Κωνπλ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἄκρῃα.

Τὸ ἄκρον, ἡ κορυφή βλαστοῦ.

[**]

ἀκριδίτσα ἡ, Εὐβ. (Αἰδηψ.) Πελοπν. (Τριφυλ.)

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. ἀκρίδα.

1) Μικρὰ ἀκρίς Πελοπν. (Τριφυλ.) Συνών. ἀκρί-
δοῦλλα. 2) Παιδιά, καθ' ἣν οἱ πηδῶντες τετραποδητι
(διὰ χειρῶν καὶ ποδῶν) μιμοῦνται τὴν ἀκρίδα Εὐβ.
(Αἰδηψ.)

ἀκριδοκυνήγι τό, Λεξ. Γαζ. (λ. ἀκριδοθήρα).

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀκρίδα καὶ κυνήγι.

Θήρα ἀκρίδων.

ἀκριδολόγος ὁ, Πελοπν. (Καλάβρυτ.) Σίφν. ἀκρι-
δολόος Σίφν.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀκρίδα καὶ τοῦ -λόγος, περὶ οὗ ὡς
παραγωγικῆς καταλ. ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἀθηνᾶ 22 (1910) 247.

1) Ὁ συλλέγων ἀκρίδας Πελοπν. (Καλάβρυτ.) κ. ἀ.

2) Θήκη κατασκευαζομένη ἐκ καλάμου, ἐν τῇ ὁποίᾳ
διατηροῦν ζώσας ἀκρίδας Σίφν.

ἀκριδολογῶ Ἡπ. Κεφαλλ. Λευκ. Πελοπν. (Δημη-
τσάν. Καλάβρυτ. Κορινθ. Μάν. Μεσσ. κ. ἀ.) ἀκριδου-
λογῶ Σάμ. Στερελλ. (Γαρδικ.) κ. ἀ.

Τὸ μεσν. ἀκριδολογῶ.

1) Συλλέγω ἀκρίδας ἔνθ' ἄν. : Παροιμ.

Ἡ ἀλεποῦ εἶχε ἀργατεῖα κ' ἐκείνη ἀκριδολόγα

(ἐπὶ τοῦ ὀλιγοροῦντος τὰς ἐργασίας του καὶ ἀσχολουμένου
εἰς ἄλλα ἐπουσιώδη καὶ διὰ τοῦτο βλαπτομένου. Πβ.
ΝΠολίτ. Παροιμ. 1,456. Ἡ παροιμ. ἐν παραλλαγαῖς κ. ἀ.)
Κεφαλλ. Πελοπν. Ἡ παροιμ. καὶ μεσν. Πβ. Πλανοῦδ.
257 (ἐκδ. EKurtz σ. 45) «ἡ ἀλώπηξ εἶχεν ἐργάτας, ἡ δὲ
ἡκριδολόγει». β) Μεταφ. συλλέγω ἐσοδείαν [μικρὰν
Πελοπν. (Μεσσ. κ. ἀ.): Ἀκριδολόγησα ἔφeto ἀπὸ τοῖς
ἐλαίς. γ) Ματαιοπονῶ Στερελλ. (Γαρδικ.) 2) Καθα-
ρίζω, τακτοποιῶ, ἰδίᾳ ἐπὶ κτημάτων ἢ δένδρων, τὰ ὁποῖα
καθαρίζω ἀπὸ ἀκάνθας καὶ πᾶν βλαβερόν Κεφαλλ.

ἀκριδομάχος ὁ, ἐνιαχ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀκρίδα καὶ τοῦ ρ. μάχομαι.

Ἀετομάχος, ὁ ἰδ.

ἀκριδούλλα ἡ, Πελοπν. (Τριφυλ.)

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. ἀκρίδα.

Μικρὰ ἀκρίς. Συνών. ἀκριδίτσα.

ἀκριδοφαγώμενος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀκριδοφαγώμενος
Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀκρίδα καὶ τοῦ φαγώμενος μετοχ.
τοῦ ρ. τρώγω. Πβ. καὶ μεταγν. ἀκριδοφαγῶ.

Ὁ ὑπὸ τῆς ἀκρίδος φαγώμενος, ἐπὶ φυτοῦ.

ἀκρίζω Ἡπ. Κεφαλλ. ἀκρίζου Τσακων.

Τὸ ἀρχ. ἀκρίζω=βαδίζω ἐπὶ τῶν ἄκρων τῶν ποδῶν,
βαδίζω ἄκροις ποσίν.

Α) Μετβ. 1) Ὁδηγῶ, παίρνω τινὰ εἰς μίαν ἄκραν,
ἀπομονώνω τινὰ Ἡπ. Κεφαλλ. : Ἀκρίσε κανένα ἄλλον νὰ σὲ
δανείσῃ Κεφαλλ. 2) Βάλλω, τοποθετῶ τι εἰς τὴν ἄκραν
(ὄχι εἰς τὴν μέσην) Κεφαλλ.

Β) Ἀμτβ. 1) Ἀποσύρομαι εἰς τὴν ἄκραν Τσακων. :
Πρωτοῦτερα ὁ δεῖνα ἔκη κανκούμενε νὰ κῆ περὶ τῆς ἔδαρι
ἀκρίε (πρωτοῦτερα ὁ δεῖνα ἐκανχᾶτο ὅτι θὰ κάμῃ πολλὰ
καὶ τώρα ἀπεσύρθη). Συνών. ἀποτραυεῖμαι (ἰδ.
ἀποτραυῶ). 2) Πλέων προσεγγίζω εἰς τὴν παρα-
λίαν Ἡπ. Κεφαλλ. : Ἡ βάρκα θ' ἀκρίσῃ Κεφαλλ. Με
τὸν μαῖιστρο τὰ ψάδια ἀκρίζουν αὐτόθι.

ἀκριθάρωτος ἐπίθ. Ἴων. (Κρήν.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. κριθάρωτος <κρι-
θάρωνω.

Ὁ εἰς ὃν δὲν ἐτέθη κριθὴ ὡς τροφή, ἐπὶ ἵππων, ὄνων
κττ. : Ἀκριθάρωτο ἄλογο.

ἀκρίκευτος ἐπίθ. Πόντ. (Ὁφ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *κρικευτός <κρι-
κεύω.

Ἀκούρευτος, ὁ μὴ καρεῖς, ἐπὶ προβάτων. : Ἀκρίκευτο
πρόβατο Ὁφ.

ἀκριμαῖος ἐπίθ. Ἴων. (Κρήν.) Κρήτ. —Λεξ. Βλαστ.
Θηλ. ἀκριμαία Πόντ. (Σάντ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄκρος καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-ιμαῖος. Ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἀθηνᾶ 22 (1910) 240 κῆξ.

1) Ὁ ἐν τῇ ἄκρᾳ εὐρισκόμενος, ἀκραῖος Ἴων. (Κρήν.)
Κρήτ. : Ἀκριμαῖο μιτάρι (ὁ ἀκραῖος μίτος ἐν τῷ ὕφαν-
τικῷ ἱστῷ) Κρήν. Συνών. ἀκριανός, ἀκριάρις,
ἀκριναιῖος, ἀκρινός. 2) Τὸ θηλ. ἀκριμαία οὐσ.,
ἄκρα τοῦ δέρματος, ἣτις μὴ δυναμένη νὰ χρησιμοποιηθῇ
εἰς ἄλλας ἐργασίας ὀποκόπτεται εἰς ἱμάντας Πόντ. (Σάντ.)

ἀκριμάτιστα ἐπίρρ. Ἡπ. —Λεξ. Λάουνδ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀκριμάτιστος.

Χωρὶς νὰ διαπράξῃ τις ἁμαρτίαν τινά. Συνών. ἀνα-
μάρτητα.

ἀκριμάτιστος ἐπίθ. Ἡπ. Κρήτ. Σύμ. κ. ἀ. —Λεξ.
Λάουνδ. Ἡπ. —ΛΜαβίλ. Ἔργα 21 ἀκριμάτιστος Ἡπ.
(Χουλιαρ.) Μακεδ. (Καταφύγ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *κριματιστός <κρι-
ματίζω. Ἡ λ. καὶ ἐν τῷ Ἐρωτοκρ. Ε 1544 (ἐκδ. ΣΞαν-
θουδ.) «ποῦ νὰ βρεθῇ ἀκριμάτιστος, ὄντε τὸν πάρ' ὁ
Χάρως».

Ὁ μὴ διαπράξας κρίματα, ἁμαρτίας ἔνθ' ἄν. : Πέθαν'
ἀκριμάτιστ' ἡ μακαρίτ'σα Χουλιαρ. Δὲν εἶν' κανένας ἀκριμά-
τιστος οἱ τοῦτον τὸν δονγαῖ αὐτόθι. Γιὰ νά' σαι ἀκριμά-
τιστος... με λογάδα θὰ τὰ σιμάξουμε ΛΜαβίλ. ἔνθ' ἄν.
Συνών. ἀναμάρτητος.

ἀκριναιῖος ἐπίθ. Πελοπν. (Λακων. Μάν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀκρινός καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-αιῖος.

Ὁ ἐν τῇ ἄκρᾳ εὐρισκόμενος, ἀκραῖος Συνών. ἰδ. ἐν
λ. ἀκριμαῖος 1.

